

владишки санъ. Единодишно е билъ посоченъ отъ братството просвѣтения иеромонахъ Христофоръ.

Безъ забава младиятъ иеромонахъ заминава за Пловдивъ. Тамъ, до като очаквалъ ржкополагането, започва да свещенодействува въ черквата „Св. Богородица“. Но зла прокоба е решила сѣдбата му. Презъ тази епоха умразата на гръцкото духовенство къмъ българското е била много голѣма и въ борбата си това духовенство не е правило изборъ на сръдствата. За голѣма изненада и скръбъ на пловдивскитѣ българи една сутринъ се разнася печалната вестъ, че тѣхниятъ любимъ духовенъ пастиръ е починалъ скоропостижно и то преди да бѣде ржкоположенъ въ владишки санъ. Единодушно е било мнението сръдъ опечаленитѣ българи въ града, че той е билъ отровенъ отъ гръцкото духовенство въ Пловдивъ.

Тлѣннитѣ останки на този иеромонахъ, нашъ съгражданинъ, почиватъ въ двора на съборната черква „Св. Богородица“ въ Пловдивъ. На изтокъ, току до олтаря, има много и голѣми надгробни плочи. Току по сръдата имъ, върху една отъ тия плочи е издълбана съ черковно-славянски букви следната епитафия:

Служителъ церкви Христофоръ свещеѣникъ образъ истиннаго благочестия и родолюбия и незазорожитя соверши кончину живота свои въ Пловдивъ 1865 септември 20

Краткиятъ, но съдържателенъ надгробенъ надписъ предава доста нагледно духовния и мораленъ обликъ на тѣй рано починалия иеромонахъ.

Нека пребже паметъта му !

Съръ пазаръ — гр. Севлиево